אלא אחליפי תודה נדבה "בין לפני כפרה בין

לאחר כפרה מעונות לחם מרבה בתודות

הוא אלא אולד תודה ינדכה בין לפני כפרה

בין לאחר כפרה אין מעונין לחם מותר דתודה

היא אלא אולד תודה יחובה לפני כפרה

מעון לחם לאחר כפרה אין מעון לחם מאי

קמ"ל זו דקסבר ר' יוחנן יאדם מתכפר בשבח

הקדש הוי בה נמי אביי כי האי גוונא:

איתמר נמי אמר רב יצחק בר יוסף אמר רבי

יוחגן חילופי כו תודה נדבה בין לפני כפרה

בין לאחר כפרה יו מעונה לחם מרבה בתודות

הוא ולד תודה נדבה בין לפני כפרה בין

לאחר כפרה אין מעון לחם מותר דתודה הוא

וולד זו תודה חובה לפני כפרה מעונין לחם

לאחר כפרה אין 🕫 מעונין לחם אמר שמואל

כל שבחמאת מתה בתודה אין מעונה לחם כל שבחמאת רועה בתודה מעונה לחם

יו מתיב רב עמרם מהו אומר יהתודה יקריב

מנין למפריש תודתו ואבדה והפריש אחרת

תחתיה ונמצאת הראשונה והרי שתיהן

עומדות מנין שאיזו מהן שירצה יקריב ולחמה

עמה ת"ל התודה יקריב יכול תהא שניה

מעונה לחם ת"ל יקריבנו אחד ולא שנים

ואילו גבי חטאת כי האי גונא רועה דתנן

ים הפריש אחרת ואבדה והפריש אחרת יי

תחתיה ונמצאת הראשונה והרי שתיהן

עומדות מתכפר באחת מהן ושניה תמות

דברי רבי וחכמים אומרים יאין חמאת מתה

אלא שנמצאת לאחר שנתכפרו בעלים הא

קודם שנתכפרו בעלים רועה שמואל כרבי

סבירא ליה דאמר האבודה בשעת הפרשה

מתה אלא רועה לרבי היכי משכחת לה

כדרבי אושעיא יהאמר רבי אושעיא יהפריש

שתי חמאות לאחריות מתכפר באיזה מהן

שירצה והשניה תרעה יו והא גבי תודה כי

האי גוונא אין מעונה לחם אלא שמואל

כרבי שמעון סבירא ליה דאמר חמש חטאות

מתות והא רועה לרבי שמעון לית ליה כלל

שמואל נמי חדא קאמר כל שבחמאת מתה

בתודה אין מעונה לחם מאי קמ"ל לאפוקי

מדרבי יוחנן דאמר יו אדם מתכפר בשבח

הקרש קמשמע לן דלא יו א"ר אבא יזו תודה

ווו לחמה יאבד הלחם מביא לחם אחר

אבדה תודה אינו מביא תודה אחרת מאי

מעמא לחם יוּ לגלל תודה ואין תודה לגלל

לחם סואמר רבא הפריש מעות לתודתו

בו א ב ג מניי פיייב מהלכות פסוחיית הלי ח: בז ד מייי שם פ"ד הלכה ג: בח ה מייי שם הלכה ה: כש ו מייי שם הלכה ה: ל ז מייי שם הלכה ה: ל ז מיי פייצ שם הלכה יה: לא ח מייי שם הלכה יה:

שימה מקובצת

ל) דקסבר ר"י אדם כו'. והכי אית ליה בפרק בתרא דכריתות דבעי ר"א אדם מתכפר כו' והיינו מילתא דשמעתין וקשה דבפ׳ כיצד דשמעתין וקשה זבע כ... מערימין אמר ר"י הפריש מעוברת וילדה כו' ופריך במי לאחסנא מתקיף לה רבא כו׳ ומשני אמר לך רב המנונא כו׳ אלמא קסבר ר״י המנונא כזי אלמא קסבר דיי אין אדם מתכפר בשבח הקדש וייל דהיינו דוקא בחטאת דולד חטאת מתה לכך הוצרך לומר לריי שיירו משוייר דאי כחד גופא דמי וטעמא דדיי משום דאדם מתפר הו"ל ולד חטאת בלימות אולא ארל כייו דלמיתה אזלא אבל כיון דתרי גופי נינהו לא דמי לולד זטאת דולד חטאת דמתה היינו כשהפרישה רקנית ואח״כ נתעברה דנהי דרבא ואח"כ נתעברה דנהי דרבא פריך התם דלמא היינו טעמא פריך התם דלמא היינו טעמא דר"י דאדם מתכפר בשבח הקדש ואית ליה דאינה מתה דב" אפ" חשיבה כחד גופא ודאי רבא לא מדמי ליה לולד הטאת דקסבר אין ולד חטאת דקסבר אין ולד חטאת היינו ביינו מתה אלא דוקא הפרישה . רקנית ואח״כ נתעברה אבל בולד תודה מודה דאדם בולד תודה מודה האדם מתכפר וא"ח והכפר דילמא קסבר ר"י מתכפר דילמא קסבר ר"י אם שיירו משוייר שתי תודת לאחריות ו"ל דמשמע ליה דמיריות ו"ל אפ" הפרישה דקנית ואח"כ נתעבדה דאז ב"ע מודו דחד נתעבדה דאז ב"ע מודו דחד גופא נינהו. תו"א: **כ**) חילופי (חטאת) (תודת ג) כפרה טעונות: ד) תודת חובה וחילופי תודת חובה לפני כפרה טעונות: כ) איז טעונות: ו) מתיב רב עמרם. וה"ה דהמ"ל והרי ולד וה"ה דהמ"ל והרי ולד חטאת שהפרישה כשהיא מעוברת דלאו למיתה אזלא אפ" לאחד כפרה ואפ"ה אין ולד תודה טעונה לחם אחר כפרה ולמאי דמשני לקמן שמואל כר"ש ס"ל ניתא: ו) דתנן המפריש: ס) תרעה. והא דקיי"ל נתכפרו בעליה מתה היינו דוקא בנתכפרו י ואבדו: טו דאמר. תמורה (דף כ״ה) וכריתות פ׳ בתרא: י] אמר רבה: י6] לחם גלל ין אמר רבה: יש) לחם גלל תודה ואין תודה גלל לחם ואמר רבה: יש) קאי דקתני מנין לרבות תמודה: ינ) קתני וקיי"ל בחליפי תודה דהיא נדבה: יד) והלכך חייב בלחמיהן: מו) אדם מתכפר בתודה מו) ותירץ דאולד: יו) לחם גלל: יה] תיבות אין מביא תודה אחרת נמחק:

מאי קמשמע לן דקסבר רבי יוחגן מתכפר אדם כשבח הקדש. משמע הכא דפשיטא לן דאית ליה לרבי יוחנן הך סברא וכן משמע נמי בפרק בתרא דכריתות (דף כו.) דבעי רבי אלעור אדם מתכפר בשבח הקדש או לא אמר רבי יוחנן כמה שנים גדל זה בינינו

ולא שמע הלכה זו ממנו מכלל דאמרה ר' יוחנן אין ועל הדא אמרה דתנן וולד תודה ותמורתה כו' ומייתי הך דשמעתין ותימה דבתמורה בפ' כילד מערימין (דף כה.) אמר רבי יוחנן הפריש חטאת מעוברת וילדה רלה בה מתכפר רצה בוולדה מתכפר מאי טעמא קסבר ר' יוחנן אם שיירה משוייר עובר לאו ירך אמו הוא והוה ליה כמפרים שתי חטאות לאחריות רצה בה מתכפר רצה בחברתה ומותיב התם ר' אלעזר ומסיק כתנאי ופריך רבא ממאי דטעמא דר' יוחנו דאם שיירו משוייר דלמא היינו טעמא דרבי יוחנו דאדם מתכפר בשבח ההדש א"ל רב המנונא מכדי רבי אלעזר מלמידיה דר' יוחנן ויתיב קמיה דר' יוחנן ולא אהדר ליה האי שינויא ואת אמרת טעמא דר' יוחנן משום דאדם מתכפר בשבח הקדש נראה לפרש דדווקא בחטאת לריך לומר טעמא משום דאם שיירו משוייר דאם איתא דאינו משוייר משום דעובר ירך אמו לא היה מתכפר בשבח הקדש משום דקיימא לן (מעילה דף י:) חמש חטאות מתות ולד חטאת כו' אבל השתא דעובר לאו ירך אמו הוא מתכפר בולד כבשתי חטאות לאחריות דמי והא דקיימא לן ולד חטאת מתה מיתוקמא בהפרישה ואח"כ נתעברה אבל בולד תודה מתכפר אפי׳ הפרישה ואח"כ נתעברה דאדם מתכפר בשבח הקדש כדאיתא הכא ובכריתות (דף מ.) ומתיישבת בכך שמעתא דבסמוך אמר שמואל כל שבחטאת מתה בתודה אין טעון לחם ומסיק שמואל כר"ש סבירא ליה דחמר חמש חטחות מתות ורועה לר"ש לית ליה כלל ושמואל מאי קמשמע לן לאפוקי מדרבי יוחנן הא שפיר אית ליה לרבי יוחנן נמי האי כללא דאם אדם מתכפר בשבח הקדש בתודה הכי נמי מתכפר בשבח הקדש בחטאת ואינה מתה בחטאת ולכך טעונה לחם ם) כתודה אלא ודאי בחטאת אין מתכפר בשבח הקדש דאי כשהפריש חטאת מעוברת ההוא לא מיקרי שבח הקדש לר' יוחנן כיון דלחו ירך אמו הוא דאם שיירו משוייר ש דהוה ליה כמפריש שתי חטאות לאחריות ואי בהפרישה ואחר כך נתעברה הוה ליה ולד חטאת מתה ואין מתכפר בה וכיולא בה בתודת חובה טעונה לחם דמתכפר בשבח הקדש ומיהו

מעוברת מסיק דלמא אם שיירו משוייר 6 וטעמא דר' יוחנן דקסבר אדם מתכפר בשבח הקדש: רועה לרבי היכי משכחת לה. דרבי אושעיא אליבא דרבי אמרה

ונתותרו

קלת קשה דלקתן יו גבי מפריש חטחת

אלא אמליפי סודה נדכה. דקאמר הרי זו ואבדה ומפריש אחרת מחחיה כלומר דאסיפא דהא ברייתא קאי יב! דקאמר מנין ממורה וחליפין דסחמא קתני יג! וקמשמע 0 לן בחליפי חודה נדבה ואמר רבי יוסגן עלה לא שנו הרי זו ואבדה ומפרים אחרת תחתיה י): כין לפני כפרה כין לחתר כפרה. שנתכפר בחתרות ח) טעונות שתיהן לחם דמרבה בתודות הוא דהואיל ולא נתחייב להפריש אחרת והפרישה גלי אדעתיה שדעתו היה להרבות בתודות של

יד] מביא בלחמיהן: והלכך אלא אוולד סודה נדכה. כגון שהפרים וילדה בין (h) הקריבה לפני כפרה בין לאחר כפרה אין טעונה לחם דמותר דתודה היא שכבר נתכפר באחר והוי כמפריש מעות לתודתו וניתותרו דכל דבר הבא מאליו כגון ולד חשיב מותר: אלא אוולד מודת חוכה. וכי קתני לעיל [עט:] ולא ולדה טעון לחם לאחר כפרה אבל לפני כפרה טעון והתם ליכא למיפרך בין לפני וכו׳ ש) מרבה בתודות הוא דאין אדם שי] מרבה בתודת חובה: **אדם מתכפר בשבח החדש.** להוינו הולד [של מודת חובה] וכיון דיכול להתכפר באיזו שירצה או באם ") או בולד נמי טעונות לחם: הוי בה אביי נמי כהאי גוונא. אהייא ומירן מון אוולד מודמ חובה: לפני כפרה טעונות לחם. דחדם מתכפר בשבח הקדש לאחר כפרה אין טעונין לחם דמותר דתודה היא ובוולד דתודה נדבה להכי לפני כפרה נתי אין לחם משום דאין אדם מתכפר בתודת ל) נדבה: כל שבחטאת מחה. מפרש לקמן: ו**אילו גבי חטאת.** אם נמצאת לפני כפרה רועה שאיו מטאת מתה אלא אותה שנמלאת לאחר שכיפרו הבעלים הא נמלאת קודם שכיפרו הבעלים רועה ואילו תודה בכה"ג דהפריש תודה ואבדה והפריש אחרת תחתיה והרי שתיהן עומדות שניה אין טעונה לחם דכתיב וויחרא זו יהריבנו לאחד ולא שתים והיכי קאמר כל שבחטאת רועה בתודה טעונה לחם: שמואל כרבי סבירא ליה דאמר אבודה בשעת הפרשה. דשניה מתה אפילו נמצאת קודם שנתכפרו בעלים להכי לשמואל אין טעונין לחם: רועה לרבי היכי משכחת לה. דקחמר שמואל כל שבחטאח כוטה בחודה טעונה לחם: והא גבי סודה כה"ג. שאם הפריש תודות לאחריות שאם תאבד האחת מהא שניה מחמיה אין טעונה לחם דכחיב יקריבנו לאחד ולא לשנים והיכי קאמר כל שבחטאת רועה בחודה טעונה לחם: אלא שמואל. לא סבר לא כרבי ולא כרבון: אלא כר"ם דאמר חמש חטאות מתוח. ולד חטאת ותמורת חטאת וחטאת שמתו בעליה דלים ליה השניה רוטה ודכוומה גבי חודה אין טעונה לחם שאם הפריש ב' תודות לאחריות וכו' דהיינו שכפרו בעליה דמתה היא ל) בחטאת להכי גבי תודה אין טעונים לחם: ופריך והיכי אמרת דשמואל כרבי שמעון סבירא ליה והא ר' שמעון לית ליה כלל ושמואל אית ליה דאמר שבחטאת רועה: מאי קמ"ל. שמואל לימא הלכה כרבי שמעון: לאפוקי מדרכי יוחנן דאמר אדם מחכפר כשבח הקדש. בולד: קמ"ל. שמואל דהלכה כר׳ שמעון דה׳ חטאות מתות ולד חטאת כו' ואין מתכפר בו ובתודה אין טעונה לחם: זו סודה וזו לחמה. אע"ג דלא אמר עלי אם אבד הלחם מביא לחם אחר דכיון דאמר זו נתחייב בלחמה וכל זמן שעיקר הזבח קיים חייב בלחמה: מ"ע לחם "ו לגלל חודה.

דכתיב והקריב על זכח הסודה חלות (ייקוא ז): ואין **סודה לגלל לחם.** משום הכי אבדה חודה אין מביא חודה אחרת אף על גב דלחמה קיים ^{יוד}! אין מביא חודה אחרת: **הפריש מעות.**

 לקמן פא. ממורה כה: כרימות מ.], כ) ממורה כב: פסחים זו., ג) ממורה כד. כה. ע"ש פסחים זו: [יומא סה.], ד) פסחים יג: [ושם איתא רבה וכ״ה ברש״י לפנינו ע״ב ד״ה מודה], ה) ל״ל אמר, ו) ל״ל ומשמע. ז״ל כר ההיא נישמע. ז״ל כר ההיא בין לפני כר׳. ז״ק, מ) באחר. ז״ק, מ) ז״ל מותר דתודה היא ל״ק, מ) ל״ל מומר דתודה היא דאדם מתכפר בוולד מודמ דאדם מתכפר בוולד מודמ מובה, י) ל״ל או בה או בולד. ל״ק, כי) י״א בולד מודמ, ל) כ״ל כמטאת, מ) ויקרא ז, נ) דף ניו, מ) כ״ל במודה. ל״ק. ע) ל"ל והוה ליה. ל"ק, פ) [דף פא:], ל) בס"א: אינו משוייר,

תורה אור השלם

ו. אָם עַל תוֹדָה יַקְריבֶנּוּ וְהָקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חַלוֹת מַצוֹת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וַלּחת מַצּוּת בְּלּאת בַּשְּׁמֶן בִּשְׁמֶן וְסֹלֶת מֻרְבֶּכת חַלֹּת בָּלְוּלת בַּשְּׁמֶן: ויקרא ז יב

הנהות הכ"ח

(d) רש"י ד"ה אלא אוולד וכו' בין לפני כל"ל ותיבת הקריבה

מוסף רש"י

אין חטאת מתה. משוס כיפרו בעליה, אלא האבודה בשעת כפרה ונמגאת אחו הבעלים, שנתכפרו במנכפנו הבענים, הח נמלאת קודם כפרה כיון דאמרי רבנן לא מתה הויא לה מותר חטאת ורועה לה מותכ מטחת ורועה ודמיה לעוכרות (פחדים צד). הפריש שתי הטאות לאחריות. שאם מאבד לאחריות. שאם מכיכתה (שם צד). והשניה תרעה אפילו להיכוד ל (יומא סה.). אבדה תודה אינו מביא תודה אחרת. על אותו לחם ופודין אותו יולא לחולין דלחם גלל חודה, וכיון דהוקבע לזו פסול לחחרת, אבל בדמים יקח

רבינו גרשום

ואי חילופי תודה נדבה דקאמר הרי זו ואבדה וקאטו וווי וואבורו והפריש אחרת בין לפני כפרה שנתכפר באחת בין לאחר כפרה טעונות לחם לאחר כפרה טעונות לחם
שתיהם דמרכה בתודות הוא
דיכול אדם להביא כמה
תודות נדבות שירצה
ולחמיהן: מותר דתודה
היא. דכבר נתכפר באמה
והוי כמפריש מעות לתודה
שיתובר. בתרבה בי נומני וניתותר: קסבר ר' יוחנן יכול אדם להתכפר בשבח הקדש דהיינו ולד הקדש . וכיון דיכול להתכפר באיזה , שירצה באם או בולד הכי נמי גבי תודה טעונה לחם: נמי גבי תודה טענה לחם:

הוי בה אביי כי האי גוונא

אהייא וכו': והא גבי תודה

יר האי גוונא דאם הפריש

שתי תודות לאחריות שאם

תאבד אחת יהא שניה

תחתיה אין טענן לחם

דכות יקריבנו לאי ולא לבי

דוינו באמר כל שורמוא לא הבי

דוינו באמר כל שורמוא לו והיכי קאמר כל שבחטאת רועה בתודה טעונה לחם: אלא שמואל לא סבר לה כרי ורבנן אלא כר׳ שמעון קאמר רורבנן אלא כרי שמעורן קאמר חמאת חמאות מהות חמאת חטאת ועמורת חטאת ווחטאת שכפרו בעליה היינו מפריש שתי חטאות לאחריות וכיפר באחת אידן מחר ושמתו בעליה ושיברה שנתה: ולית ליה ורעה כלל והיכי סיל רועה כלל והיכי ס״ל לשמואל כותיה: שמואל נמי חד קאמר כל שבחטאת מתה. וכל שבחטאת רועה מתה. וכל שבחטאת רועה לא איריר בה: ומאי קמי"ל שמואל לאפוקי מרי יותנן הקדש בוולד קמ"ל שמואל דלא דהל' כרבי שמעון דלא דהל' כרבי שמעון דחש חטאת מתות ולד חטאת וכו' ואין מתכפרין בו: הפויש מער לותרתו. לונת חנוד. לזבח תודה: